

fra Rigsdagens Side skal have Udseende af, at vi ville paalægge dem det som en Pligt at oprette disse almindelige Skolebespisninger, som vi ikke finde formaalstjenlige. Og hvis det ikke skal opfattes som en Pligt for Kommunalraadene, ved jeg ikke, hvad Gavn Forslaget i det hele skal gøre. Det paalægges ikke udtrykkeligt, og det skal altsaa ligge indirekte deri, men det ville vi ikke være med til. Men vi ville derimod være med til, og det have vi ogsaa stillet Ændringsforslag om forleden Dag, at de uden at spørge Amsraadene kunne støtte saadanne private Foranstaltninger, der fremkomme for at raade Bod paa Sagen. Jeg mener, det er paa den Maade, Spørgsmaalet skal løses. Er der Nødvendighed derfor og Trang ude paa Landet, vil det ogsaa nok blive iværksat der akkurat paa samme Maade som i Kjøbenhavn. Der have vi set, at der er blevet oprettet store Bespisninger med Støtte fra Kommunalbestyrelsen, og de have været i Stand til efter de statistiske Oplysninger, der foreligge, virkelig at raade Bod paa det Savn, saa at næsten ingen af de fattige Børn, som efter disse Oplysninger findes, have behøvet at sulte. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds stadig fremhæver, at vi havde de specielle statistiske Oplysninger at bygge paa, og at vi ikke havde fremført et eneste Bevis paa, at de vare forkerte, vil jeg bede det ærede Medlem læse efter, hvad jeg sagde forleden Dag ved 2den Behandling, saa er jeg overbevist om, at han vil komme til det Resultat, at de Tal, jeg den Gang nævnte, virkelig ere aldeles sikre Beviser paa, at de Herrer Medlemmer af Kommunalbestyrelserne enkelte Steder have misforstaaet Spørgsmaalene og opgivet Tal, som slet ikke passe i de Rubrikker, hvorunder de staa — det er ikke Kommunalbestyrelserne, siger det ærede Medlem, det er Skolekommissionerne og Lærerne i Forening. Men jeg vil sige, at jeg er overbevist om, at der findes ikke, saaledes som de Tal vise i denne Statistik, en eneste Skole her i Landet, hvor det med Sandhed kan siges, at ikke alle Børn, der besøge den, mindst faa varm Middagsmad 3 Gange om Ugen. Og dog er der opført enkelte Tilfælde, hvor

hele Børneantallet staa under den Rubrik, som taler om dem, der ikke faa varm Mad 3 Gange om Ugen. Jeg er overbevist om, at det er forkert; man maa absolut have tænkt paa, at de ikke fik varm Middagsmad de Dage, de gik i Skole, og det er noget andet. Naar jeg fremhævede, at disse Tal for en væsentlig Del vare for store, tror jeg ogsaa, det ærede Medlem vil overbevise sig om, at det er Tilfældet. Det er dog umuligt, at man under disse Rubrikker kan opføre dobbelt saa mange Børn, som der er i Skolen, og det er Tilfældet ved enkelte af de Oplysninger, der ere komne frem, at der er Skoler, som have sat omtrent hele Børneantallet ikke alene i een Rubrik, men i to Rubrikker, og derved er Tallet blevet dobbelt saa stort, selv om det passer, hvad der er skrevet, at alle Børnene enten boede saa langt fra Skolen, at de ikke fik noget at spise, eller at de alle sammen vare fattige og derfor skulde bispises gratis. Der findes saa mange Eksempler paa det, at man kan være sikker paa, at Opgivelserne fra flere Kommuners Side ere for store, selv om der ogsaa fra enkelte andre Kommuners Side kan være Tal, som ere noget for smaa; det skal jeg ikke sige noget imod. Vi kunne kun holde os til de Tal, som foreligge for os, og det er dem, jeg har bevist ere forkerte. Derved antager jeg til fulde at have godtgjort, at den Stilling, det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen) og jeg indtog i Fjor, have vi holdt paa og hævdede siden, og vi hævde den endnu. Jeg vil ikke være med til at vedtage et Forslag, som ikke giver direkte, ikke giver Brød til et eneste Barn, men som nærmest kun vil blive, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sagde, Makulatur. Det giver ikke Mad til et eneste Barn, men det giver Agitation til de Herrer Socialdemokrater for at faa den Anskuelse frem, at det skal være almindeligt i Skolerne at oprette Bespisning for alle Børn, saaledes at de fattige bispises gratis, medens de mere velstaaende faa Lov til at betale. Det er denne Tanke, vi ere imod og ikke ville være med til gennem et Lovforslag indirekte at paatvinge Kommunalbestyrelserne.